

TAJEMNÝ DŮM

Monika Ngo-Le

Prima

Gymnázium Kaplice

Pohorská 86

V ulici byl klid. Paní Morzanová seděla v křesle a hladila kocoura Mickeyho, pan Jefferson myl auto, slečna Woodsová se vracela z centra města a silnicí projížděla parta skateboardistů. Prostě normální den. Snad jen na to, že se stěhovala rodina Waterlockových. Nikdo přesně nevěděl proč, pan Waterlock rozhlásil po městě, že dostal dobře placenou práci v Chicagu, všem kolovaly zvěsti, že se stěhují protože je za celou dobu pobytu ve Forks stihlo tolik neštěstí, že to snad ani není možné. První syn ohluchl na Menierovu chorobu, druhý syn dostal zánět spojivek a oslepl, dcera zemřela na leukémii a další dceru přejelo auto, ale přežila a zůstala na vozíčku. Waterlockovi by nebyli moc výrazná rodina, kdyby na sebe neupozorňovali stálým neštěstím. Celá ulice rodinu hluboce litovala, ale zároveň se báli aby neštěstí nepostihlo i je.

Paní Morzanová stěhování v tichosti sledovala a přišlo jí divné, že ačkoli měli velké nákladní auto, vezli s sebou jen pět krabic. Vše proběhlo v rychlosti, jakoby se rodina snažila neupoutat na sebe pozornost sousedů, avšak se stali centrem dění. Paní Morzanová sdělila svojí „tajemnou“ teorii svému synovi, který jí řekl, že je „stará pověřivá babizna“ a že si pro ostatní věci si určitě později přijdou.

Žádný stěhovací vůz nepřijel k domu č. 13 ani první týden, ani druhý, třetí a po půl roce stejně nedorazil. Dům začal chátrat a brzy se u schránky objevila cedule „Na prodej“.

***

O ulici dál bydlela Tanya s bratrem Marcusem. Žili sami s matkou a bydleli takhle spokojeně od doby, kdy jim odešel otec.

Jednou za slunečního odpoledne hráli Tanya s Marcusem hru na schovávanou. Tanya a Marcus byli jako dvojčata a i když jim bylo třináct, uměli dovádět jako pětileté děti. Tanye už došla místa ke schovávání a tak jen bloumala ulicí. Měla dost času, jelikož Marcus počítal do stopadesáti.

Když Tanya dorazila do další ulice, narazila na dům s číslem popisným třináct. Dům by byl sám o sobě krásný a neobyčejný, kdyby dojem nekazila popraskaná modrá fasáda, mech na střeše a velká zrezivělá cedule „Na prodej“.

Tanyu dům zaujal, navíc tam jí Marcus určitě hledat nebude. Ohlédla se po okolí a otevřela branku v plotě. K domu vedla asi pět metrů dlouhá cestička, který byla dříve zřejmě lemovaná růžemi.

Když došla k dveřím, zjistila že jsou zamčené, ovšem když jimi zalomcovala, povolily. Tanya vstoupila do domu a najednou jí do nosu narazila směsice pachů – ztrouchnivělé dřevo, voňavá borovice, sušené květiny a plíseň. Zároveň jí překvapilo, že dům je kompletně zařízen a na nábytku není usazený prach. Vyšla po schodech a uviděla řadu dveří. Na nejbližších byl štítek „Tamařin pokoj“. Tanya vešla dovnitř a pokoj jí zahřál svojí všudy-přítomnou růžovou. Všimla si také, že pokoj je bezbariérový – všechno bylo nízko, nejvýše byly věci jen maximálně v jednom metru a půl. Tanya se rozhlédla a do oka jí padla růžovo-bílá toaletka s velkým zrcadlem a čtyřmi šuplíky.

V prvním byly různé gumičky, sponky, čelenky, šátky a zrcátka. Zaujalo jí malé nenápadné zrcátko, na rukojeti poseté kamínky. Tanya se v zrcátku začala prohlížet a najednou jí vyrušil zvuk otevírajících se dveří. Lekla se a upustila zrcátko, které se roztříštilo o podlahu na tisíc kousků. Tanya vykřikla. Sakra, určitě jí musel někdo slyšet, ale kdo by tu co hledal? Ten dům je opuštěný už přes půl roku. Dole také někdo vykřikl, jelikož slyšel šramot nahoře. Tanya šla k oknu a všechno pozorovala. Byla to žena a muž, kteří běželi z domu s křikem. Tanya si chvíli počkala a pak sešla do přízemí a pádila domů.

Tanya svoje „dobrodružství“ sdělila Marcusovi, kterému se rozzářily oči a navrhl, že tam půjdou zítra znovu. Tanya nadšeně souhlasila a tak další den vyrazili hned ráno.

Celá ulice ještě spala, když se ti dva kradli k domu číslo třináct. Brána byla ještě otevřená, stejně jako dveře do domu. Uvnitř byla zima a oboum naskočila husí kůže. Byla tu tma, protože se ještě nerozednilo a to dodávalo mystickou atmosféru. Vyrazili pokradmu nahoru po schodech a tentokrát vešli do pokoje se štítkem „Upíří doupě lorda Chrise Waterlocka“.

Tanyu zaskočilo, že oproti sladce růžovému pokojíčku, v tomto převažovala černá a červená. Ze stropu vyseli umělé pavouci a na posteli místo plyšáků leželo pět plastových hadů. O to horší bylo pro Tanyu, když zjistila že na stole terárium s hadem. Marcuse spíše zaujala vyřezávaná, starobyle vypadající skříň. Té si Tanya napřed nevšimla a teď jí začala obdivovat s Marcusem.

Marcus už do ní chtěl vlézt, když ho vyrušil šramot dole, který slyšela včera i Tanya. Marcus zaklel a vyzval potichu Tanyu aby se s ním šla kouknout co se děje. Když scházeli dolů, schody zavržali a přízemí utichlo. Došli dolů a přízemí bylo v původním stavu. Nikdo tu nebyl. Šli zase nahoru a Marcus toužebně kouknul k pokoji „Upířího lorda“, Tanya ho však odtáhla a zamířili k pokoji se štítkem „Billův pokoj, NEVSTUPOVAT!“. Paní Morzanová venku zaslechla jen dva zděšené výkřiky a velkou ránu. Co to bylo? Co je dostalo? To se asi nikdy nedovíme. Našli u nich jen vzkaz „Nemáš rozbít cizí věci, Tamara“. Tanya a Marcus skončili v kómatu ve kterém leží už čtyři roky...Adnes je budou odpojovat od přístroje.